ادامه دقیقه صفر

تغییرات قطعی و احتمالی

۳- رایزنی های محمد علی آبادی برای برکناری دادکان که در تمام روزهای قبل از اعزام تیم به جام جهانی، دلمشغولی شماره یک فدراسیون بود، احتمالاً دیگر نیازی به تلاش های پشت پرده ندارد. محمد دادکان که کمافی السابق مصرانه بر روی مواضع خود پافشاری می کند، با دلایل موجه از فدراسیونی خواهد رفت که به رغم موفقیت های کوچک و بزرگش، در مهم ترین میدان قافیه را باخته است. او اگرچه هنوز در سیبل قرار نگرفته، اما به اندازه برانکو از دو باخت اول سهم داشته است.

۴- به غیر از این سه نفر، البته باید منتظر تغییرات جزیی تر هم بود. مثل دور و بری های دادکان در فدراسیون از پست دبیرکلی گرفته تا سخنگو که با درصد بالا جایشان را به چهره های جدید خواهند داد. مشابه آنچه که برای میرزاپور، نصرتی، گل محمدی و یکی دو بازیکن دیگر می تواند رخ دهد و برخلاف برانکو ایوانکوویچ که با اغماض به آنها فرصت چندین باره برای جبران اشتباهات را می داد، صرف آمادگی ملاک دعوت به تیم ملی و فرصت به زمین رفتن خواهد بود. در چنین شرایطی است که شاید علی کریمی بتواند از همه قابلیت هایش استفاده کند و بی آنکه حواسش به حواشی پیرامونی باشد، ستاره تیم لقب بگیرد. تغییرات دیر یا زود آغاز می شود و آینده فوتبال ایران بدون ترسوها، لجبازها و پا به سن گذاشته ها روشن به نظر می رسد.

خبرها

آصفی: واقع بین باشیم

سخنگوی وزارت امور خارجه در اولین اظهارنظر رسمی هیات دولت درخصوص نتایج تیم ملی فوتبال گفت: باید بپذیریم که رقبای ما بهتر از ما بودند و در نتیجه گیری هم بهتر عمل کردند. صحبت های آصفی را می پذیریم. حتماً ایشان هم که عضو هیات رئیسه فدراسیون فوتبال نیز هست، فقدان اعتمادبه نفس و روحیه مبارزه نزد کادر فنی تیم ملی را می پذیرد.

تذکر نمایندگان به رئیس جمهور

تعدادی از نمایندگان در جلسه علنی مجلس، لزوم برکناری مسئولین مرتبط با شکست های تیم ملی را به رئیس جمهور تذکر دادند. حدادعادل که تذکرات کتبی نمایندگان را قرائت می کرد، گفت: نماینده اسلام آباد غرب در این خصوص به آقای احمدی نژاد تذکر داده. همچنین نمایندگان تفت و میبد، شهرکرد، ملایر، تبریز و قوچان برای صدور دستور برکناری فوری سرمربی و مسئولین فدراسیون به علت بی کفایتی، اصرار بر تفکر غلط، بی توجهی به دیدگاه های سازنده کارشناسان، بی تفاوتی نسبت به افکار عمومی و جریحه دار کردن احساسات و غرور ملی به رئیس جمهور تذکر دادند.

تخلف عضو فیفا

فدراسیون بین المللی فوتبال (فیفا) روز شنبه تصدیق کرد یک عضو بوتسوانایی کمیته اجرایی این فدراسیون، شماری از بلیت های مسابقه انگلیس با ترینیداد و توباگو را به سه برابر قیمت فروخته است. به گزارش خبرگزاری فرانسه از برلین «اسماعیل بامجی» اعتراف کرد ۱۲ بلیت درجه یک دیدار پنجشنبه گذشته میان انگلیس و ترینیداد و توباگو را هر قطعه ۳۰۰ یورو فروخته که سه برابر قیمت اصلی یعنی ۱۰۰ یورو بابت هر بلیت است. سپ بلاتر رئیس فیفا بعد از افشای این موضوع توسط یک روزنامه بریتانیایی، ابراز تاسف و نارضایتی کرد. بنابر اطلاعیه صادره از سوی فیفا، بامجی بلافاصله مجبور شد از تمام وظایف مرتبط با جام جهانی استعفا کرده و آلمان را در اسرع وقت ترک کند. فیفا افزود مقامات ذی صلاح بعد در مورد اقدام انضباطی لازم برای تنبیه بامجی تصمیم گیری می کنند.

جنجال پیرامون استرالیا

روزنامه نیوزآو ورلد چاپ بریتانیا روز یکشنبه مدعی شد فدراسیون بین المللی فوتبال موضوع شرط بندی میان اعضای تیم ملی فوتبال استرالیا را بررسی خواهد کرد. تیم کاهیل هافبک استرالیا بعد از پیروزی ۱-۳ مقابل ژاپن اعتراف کرد لوکاس نیل و آرچی تامپسون هم تیمی هایش روی او شرط بسته بودند که اولین گل استرالیا در جام جهانی را خواهد زد. این در حالی است که تک تک بازیکنان و همراهان ۳۲ تیم شرکت کننده در رقابت های امسال، به فیفا تعهد داده اند خود یا اقوامشان اقدام به شرط بندی نکنند و این تعهد شامل شرط بندی میان بازیکنان یک تیم نیز هست. مارک ویدوکا کاپیتان تیم استرالیا توضیح داد: بازیکنان در مورد زننده اولین گل تیم ما در جام جهانی شرط بسته بودند. رئیس شرط بندی هم اسپایدر (به معنی عنکبوت، نام زلیکو کالاج دروازه بان ذخیره استرالیا) بود.

به یاد معتمدی

حسین معتمدی در هیاهوی کرکننده جام جهانی، جهان را در سکوتی که او و تمام جام های این جهان را حائل بود وداع گفت. عکاس خوب ورزش کشور که هم جام جهانی دیده بود و هم المپیک، هم در بازی های آسیایی عکس انداخته بود و هم در مسابقات جهانی. خلاقیت معتمدی در ثبت تصاویر ماندگار ورزشی مانع از فراموشی او خواهد شد. مثلاً همان عکسی که در مسابقات کشتی آزاد قهرمانی جهان در سال ۱۹۹۸ به میزبانی تهران، از فوقانی ترین قسمت ورزشگاه ۱۲ هزار نفری آزادی انداخته بود و نسخه هایی از آن، اینک دیوارهای فدراسیون کشتی، هیات کشتی تهران، خانه کشتی ایران و... را مزین کرده است. خداوند روحش را قرین رحمت کند.

آنالیز

نفر به نفر ایران

آمار نشان می دهد که تیم ملی ایران نسبت به بازی اول خود برابر مکزیک روز آرام تری را پشت سر گذاشته. در طول بازی تنها پنج مرتبه به سمت دروازه ضربه زد که تنها ضربه سر هاشمیان در چارچوب قرار داشت. در این میان هاشمیان و رسول خطیبی با دو ضربه فعال تر از بقیه بودند. ضربه دیگر هم سهم نکونام بود. ایران برابر پرتغال ۱۸ مرتبه خطا انجام داد که حسین کعبی با مرتکب شدن پنج خطا در صدر بازیکنان خطاکار ایران قرار گرفت و پس از او نصرتی با چهار خطا قرار دارد. به هر حال بازی کردن برابر بازیکنانی تکنیکی چون فیگو و کریستیانو رونالدو چنین عواقبی هم دارد. بازیکنان ایران به همان اندازه ای که خطا کردند مورد خطا واقع شدند. جالب اینکه نصرتی پنج مرتبه با خطای بازیکنان پرتغال متوقف شده و در این زمینه در بین بازیکنان ایران سرآمد است. پس از او جواد نکونام و آندرانیک تیموریان با سه بار متوقف شدن در رده بعدی قرار دارند. آمار می گوید علی کریمی روز بسیار آرامی برابر پرتغال داشته، نه خطا کرده نه رویش خطا انجام شده و نه ضربه ای به سمت دروازه روانه کرده است. همچنین باید به عملکرد خوب میرزاپور اشاره کرد. دروازه بان ایران در بازی مقابل مکزیک تنها یک عکس العمل مفید (Save) داشت این درحالی است که میرزاپور مقابل پرتغال بسیار بهتر عمل کرد و شش واکنش مفید در کارنامه خود ثبت کرد. ایران با ۴ اخطاری که در بازی با پرتغال دریافت کرد شمار کارت زردهای خود را در این تورنمنت به پنج رساند و رکورد خود در جام های ۱۹۷۸ و ۱۹۹۸ را پشت سر گذاشت. ایران در حضورهای قبلی خود در جام های جهانی در هر مرتبه چهار کارت زرد به دست آورده بود.

		ضربه به دروازه	ضربه در چهارچوب	خطای انجام داده	مورد خطا واقع شدن
مهدی مهدوی کیا	۹۰	–	–	–	۲
یحیی گل محمدی	۸۷	–	–	۳	۱
رحمان رضایی	۹۰	–	–	–	–
جواد نکونام	۹۰	۱	–	۲	۳
علی کریمی	۶۴	–	–	–	–
وحید هاشمیان	۹۰	۲	۱	۱	۲
حسین کعبی	۹۰	–	–	۵	۱
آندرانیک تیموریان	۹۰	–	–	۱	۳
محمد نصرتی	۹۰	–	–	۱	۵
مهرزاد معدنچی	۶۵	–	–	۴	۲
سهراب بختیاری زاده	۳	–	–	–	–
فریدون زندی	۲۶	–	–	–	۱
رسول خطیبی	۲۵	۲	–	–	–

نیمکت

فیل بزرگ، تاناس کوچک

مهدی رستم پور: ۹۰ دقیقه طول زمین را متر کرد و فریاد کشید. کاری به این نداشت که اسم حریفش ایران است. او کوله بار سنگین افتخارات را از روی دوشش برداشته بود و سبک بال قدم می زد. ناگهان به سمت کمک داور می جهید و با خیز بلندی به طرف نیمکت برمی گشت. قبل از بازی در رختکن با سربازانش شوخی کرده بود و همگی خندیده بودند. استرس و هیجانات کاذب را از تیمش دور کرده بود و حالا با تحرکات مداوم کنار زمین، این استرس را به تیم حریف تحمیل می کرد. تیمی که مربی اش در یک ژست کافه ای، فقط قهوه غلیظ را برای آرامش شامگاهی اش کم داشت. آرامشی که حتی با عطر خرزهره گل های حریف به هم نخورد و لحظه ای که علی کریمی پس از تعویض، ساک ورزشی را به سمت برانکو شوت کرد، او مثل قهوه ای که پیش رویش نبود، یخ کرده بود و تکان نمی خورد. بگذریم از اینکه کریمی حتی یکی از همین شوت ها را در جریان بازی نزد! تاناس کوچک زمانی که چشمش به اسکوربورد افتاد، خودش را دید که بی حرکت تر از مجسمه میدان اصلی زاگرب نشسته است و جهان دارد او را نگاه می کند. نگاهش را از آینه دق برداشت و از جا بلند شد. برانکو طاقت دیدن خودش را هم نداشت. فیل بزرگ و تاناس کوچک فیل و فنجان بازی شنبه بودند. ادبای ما گفته اند فتادگان را پای زدن مردانگی نیست. تاناس کوچک اما افتادنش را باور ندارد. او هنوز سرمست صعود به جام جهانی است.

ستاره ایرانی

چند دقیقه برای اثبات کیفیت

برای او سینه سپر کردند که «به خدمتش بگیریم» و خیلی ها هم در صف دیگر روبه روی این عده ایستادند و گفتند «بهتر از او را همین جا داریم.» عده اول پافشاری می کردند، آنچه را که مرد «دورگه» برای تیم ملی به ارمغان می آورد «وسوسه» می دیدند، تا ادامه دهند، ادامه دادند، به نتیجه رسیدند، نهایتاً «فریدون زندی» به تیم ملی ایران پیوست. و آنچه «فریدون زندی» برای «تیم ملی» به ارمغان آورد، «نادر» بود و از جنس دیگر و ارزشمند و چه زود بعداً آنان که او را با هزار بدبختی به خدمت گرفتند، او را فراموش کردند، گرچه به صف مخالفان نپیوستند.

اما انگار «بهترش» را پیدا کردند، تا رشد یافته خارج از مرزها، احتمالاً مصدوم شود و جایش را به دیگری بدهد. چه سئوال برانگیز! آنها این همه زور زدند تا از این جنس در تیم خود بهره ببرند و چه ساده او را نادیده گرفتند. و نمایش کوتاه زندی چقدر زیر این جمله خط کشید که «نه تنها آنها فراموشکارند، که خیلی هم بدسلیقه اند.» فریدون زندی فقط در چند دقیقه کوتاه در جام جهانی نشان داد که فوتبالش از جنس دیگری است. ارزشمند است و در جمع ایرانی ها نادر و کاملاً نزدیک به سطح اول فوتبال جهان. چقدر برای او زور زدند و چقدر ساده مردی را که می توانست در جام جهانی با بازی سالم، موثر و حرفه ای اش «یاور» باشد، نادیده گرفتند. این رفتار واقعاً عجیب است.

ضد قهرمان

دادکان، علامت سئوال

حالا وقت آن رسیده که محمد دادکان بیاید و توضیح بدهد که چرا سه سال پای برانکو نشست. باید بگوید چرا به هشدارهای کارشناسان و منتقدان و روزنامه نگاران و مردم بی اعتنایی کرده و همه چیز را فدای غرور خودش کرده. لابد شما هم شنیده اید که چند ماه قبل می گفتند: «دادکان برای این برانکو را نگه داشته که بتواند در ترکیب اصلی دست ببرد.» آن روزها این حرف جدی گرفته نشد، اما حالا دادکان باید در این باره سخن بگوید. بگوید که چگونه علی دایی به هر ترتیبی در ترکیب تیم ملی قرار می گرفت و چه دلیلی سبب شد که او از ترکیب تیم کنار گذاشته شود. بیاید توضیح بدهد که کدام یک از تیم های حاضر در جام جهانی دو مربی دروازه بانی روی نیمکت تیم شان داشتند و کدام یک از این تیم ها مربی ای در سطح حسین فرکی دستیار سرمربی شان بود. رئیس فدراسیون فوتبال، پیش از آنکه استعفایش را روی میز بگذارد باید توضیح بدهد دلیل این همه لجاجت با نخبگان فوتبال ایران چه بود که هرگز به راهکارهای دلسوزانه آنها برای گریز از شکست هایی که قبلاً هم پیش بینی شده بود، تن نداد.

کاریزمای دادکان برای مقابله با تمام پتانسیل فوتبال ایران کافی بود. او حتی مقابل اظهارات منطقی و غیرمنطقی مسئولین عالی رتبه سازمان تربیت بدنی هم سرسختانه مقاومت کرد، اما چنین تلاش ستودنی و به زعم خودش پایمردانه ای را برای برطرف کردن نقاط ضعف تیمش به کار نبست. امروز محمد دادکان که روزهای آخر زمامداری اش بر فوتبال کشور را سپری می کند، حتماً به این نتیجه رسیده است که دینداری منافاتی با مبارزه برای کسب پیروزی و شاد کردن مردم در میادین ورزشی ندارد.

طرح روز

خدا حافظ جام جهانی

طرح: فیروزه مظفری، شرق

چهره

غزل خداحافظی

تیم ملی بدون کاپیتان هم باخت اما یازده نفره. تعداد SMS ها به نحو چشمگیری کاهش یافته بود و تحلیل های مردمی نیز نرم خویانه تر بود. تیم ملی و دایی، بدون همدیگر بودن را هم تجربه کردند. اتفاقی اجتناب ناپذیر که هر دو باید به آن عادت کنند. تیم ملی بهتر از روز اول بازی کرد و بازگشت هاشمیان به نوک حمله و استقرار مهرزاد معدنچی در منطقه چپ خط میانی تدبیر بهتری نسبت به آرایش تیم در مقابل مکزیک بود. علی دایی هم در روز نخست و هم در دیدار با پرتغال می توانست یک بازیکن جایگزین و در عین حال تعیین کننده باشد که دقیقه مثلاً ۷۵ وارد زمین می شود و روند بازی را هم متاثر می کند. اما حضور کامل او در دیدار اول از این منظر می تواند «مهره سوزی» هم قلمداد شود. علی دایی اگر روز مکزیک فیکس نبود، شاید روز پرتغال می توانست مهره موثرتری نسبت به رسول خطیبی برای ورود به زمین باشد.

خبر درگیری علی دایی پس از پایان بازی پرتغال با علی کریمی هم برای ورزش ایران تاسف بارتر از شکست قابل پیش بینی مقابل پرتغال است. متاسفانه زعمای تیم ملی به رغم اطلاع از کدورت کهنه این دو چهره شاخص فوتبال کشور هرگز اقدامی برای رفع حداقل بخشی از اختلافات نکردند و نتیجه اش را هم در فرانکفورت دیدند. در این خصوص علی کریمی هم کم مقصر نیست. امروز شنیدن خبر خداحافظی علی دایی از تیم ملی در روز بازی با آنگولا کمتر شنونده ای را اندوهگین می کند. آویختن کفش های ملی هم واقعیتی است اجتناب ناپذیر که دایی نباید لجوجانه آن را به تاخیر بیندازد و چشم انتظار جام ملت های آسیا در سال ۲۰۰۸ باشد. ای کاش او موهبت خداحافظی اختیاری امروز را به مصیبت خداحافظی الزامی فردا موکول نکند.

عکس روز

اعتراض کریمی

این عکس را که بهترین عکس صفحه اول روزنامه های دیروز بود ابوالفضل امان الله عکاس روزنامه گل گرفته و نشان می دهد که علی کریمی ستاره ایران بعد از تعویض اش چگونه به تصمیم کادر فنی واکنش نشان می دهد.

ادامه از صفحه ۲۳

کمی بعد مهرزاد معدنچی، جواد کاظمیان و آرش برهانی از راهرو اصلی به سمت رختکن می پیچند و در برابر خواسته خبرنگاران برای مصاحبه می گویند که بعد از تعویض لباس خواهند آمد. اما این اتفاق نمی افتد و فقط آن دسته از بازیکنان ایرانی پا به راهروی پیچ در پیچ مصاحبه می گذارند که چنین فضایی را بارها در باشگاه های اروپایی تجربه کرده اند و ارزش و منزلت آن را می دانند. وحید هاشمیان، مهدی مهدوی کیا، فریدون زندی و رحمان رضایی در چند فصل حضورشان در اروپا یاد گرفته اند که چه در موقع پیروزی و چه در وقت شکست باید خود را در معرض پرسش خبرنگاران قرار بدهند. این چهار نفر البته در پایان حرکتشان در مسیر اختلاط با خبرنگاران دریافتند که از سئوال های آتشین و انتقادات بی پروا خبری نیست و عموماً محور پرسش ها درباره بازی با آنگولا و آینده حرفه ای آنها است. خبرنگاران حاضر در Mixed Zone جملگی به لژیونرهای تیم ملی به خاطر بازی آبرومندانه و باخت شرافتمندانه در برابر پرتغال تبریک گفتند و دفاعیات بازیکنان را هم پذیرفتند. حتی برانکو هم که دقایقی کوتاه در سالن گفت وگوی مستقیم حاضر شده بود چنین احساسی را دریافت کرد و در پایان حضورش در مسیر پرپیچ و خم خنده معناداری بر لب داشت. افسوس که بازیکنان جوان و کم تجربه تیم ملی چنین فضایی را عمداً یا سهواً احساس نکردند و این ذهنیت را در بین خبرنگاران ایجاد کردند که جنبه شکست را نداشته اند. آنها حداقل می توانستند ادامه احساس مردم درباره پذیرفتن شکست در برابر پرتغال را در چشم خبرنگاران ببینند.

...

با شکست ایران برابر پرتغال همه رویاهای صعود به مرحله یک هشتم و جهیدن فوتبال ملی ایران به پله ای بزرگ در جهان نقش بر آب شد اما آنچه در پایان این بازی بیش از هر چیز به چشم می خورد شادمانی هواداران پرشور و پرتعداد تیم ملی در فرانکفورت بود. هواداران پرشمار تیم ملی شب قبل از بازی در برابر پرتغال چهره شهر فرانکفورت را دگرگون کرده بودند و از میدان مشهور خط آهن تا محله مشهور به باغ وحش فرانکفورت راهی کناره رودخانه ماین شده بودند. همان جایی که از ابتدای جام جهانی تا فینال به عنوان یک میدان بزرگ برای تبادل فرهنگ ها و قومیت ها شناخته شده است. در کنار رودخانه ماین نصب دو تلویزیون غول آسا بهانه ای برای جمع شدن عاشقان فوتبال بود؛ کسانی که به هر دلیلی از تهیه بلیت مسابقات ناتوان شده بودند. دو صفحه بزرگ پشت به پشت هم و درست در وسط رودخانه روی چهارپایه فلزی محکم نصب شده بودند و روبه روی آن دو جایگاه ویژه برای جای دادن حدود ۵ هزار تماشاگر ساخته شده بود اما موج جمعیت به حدی بود که تا حداکثر چشم انداز پر بود از کسانی که با لحظه لحظه مسابقات در غم و شادی فرو می رفتند. این روزها از هر نقطه فرانکفورت می شود با گفتن تنها یک کلمه یعنی «اسکرین» (Screen) تاکسی های شیری رنگ را به سمت این محل هدایت کرد و از تماشای فوتبال لذت برد. همانطور که عده زیادی از ایرانیان با صورت های رنگ شده، پرچم به دست یا پیراهن ملی بر دوش خودشان را به کنار رودخانه رساندند. آنها شب قبل از مسابقه تا پاسی از شب با پخش موسیقی های پرتحرک ایران را فریاد زدند و حتی پس از مسابقه هم دست از حمایت برنداشتند. شنبه شب به معنای واقعی شب ایرانیان در فرانکفورت بود و فرصتی پیش آمد که سایر ملل با فرهنگ، آداب و رفتار و هنر ایران آشنا شوند. کنسرت های موسیقی متعدد و توزیع بسته های فرهنگی بسیاری از ایرانیان را به وجد آورد. به خصوص آنهایی که سال های سال از وطن دور مانده بودند و تنها خاطرات گذشته را برای اعضای ایران ندیده خانواده شان مرور می کردند. کناره رودخانه ماین شنبه شب غرق در شادی و شعف ایرانیان بود، ایرانیانی که فرصت دوست یابی در جام جهانی را از دست ندادند.

...

حال باید منتظر آخرین بازی ایران در جام جهانی ۲۰۰۶ باشیم. آنگولا حریف آخر ما در مرحله مقدماتی است و تنها فرصت ما برای اعاده حیثیت فوتبال ایرانی. به نظر می رسد که تیم ملی در بازی مقابل آنگولا در لایپزیک با شرایط متفاوتی در میدان حاضر خواهد شد. جواد نکونام به خاطر دواخطاره شدن از فهرست اصلی بیرون خواهد ماند و علی کریمی هم به خاطر رفتار نامناسبش پس از تعویض در بازی مقابل پرتغال به احتمال فراوان جایی در تیم اصلی نخواهد داشت. بازوبند کاپیتانی هم به یحیی وفا نکرد و او باید با کتف مصدوم و از روی سکوها بازی را تماشا کند. حالا مهدوی کیا در نود و سومین بازی ملی اش باید بازوبند را به بازوی چپ ببندد و تیمی را رهبری کند که چهره ای جوان تر خواهد داشت. آنطور که از چهره بعضی از بازیکنان خوانده می شود آنها دیگر چندان انگیزه ای برای محکم بازی کردن در برابر آنگولا نخواهند داشت اما به نظر می رسد که آخرین بازی مجال خوبی برای بعضی از بازیکنانی است که قرار بود به عنوان پدیده تیم ملی معرفی شوند اما فرصت بازی به آنها نرسید. ایران در حالی روبه روی آنگولا می ایستد که تیم آفریقایی نیاز مبرمی به پیروزی دارد تا شانس صعودش را حفظ کند. تیم ملی ایران در دو بازی گذشته نفوذهای قابل قبولی تا نزدیکی محوطه جریمه حریفان داشت اما در برابر دفاع حریف گرفتار می شد. اما حالا این فرصت هست که با استفاده از بازیکنان سریع و تکنیکی پیروزی شیرینی نصیب ایران شود. تیم ملی ایران در سال های ۱۹۷۸ و ۱۹۹۸ بهترین نتایج را در بازی دوم گرفت و بدترین را در بازی آخر. اما انگار این دفعه تقدیر قصد برهم زدن قاعده بازی را دارد. اگر انگیزه در بین بازیکنان تیم ملی بیدار شود می توان امیدوار بود که ایران با خاطره ای خوش آلمان را ترک خواهد کرد. آن وقت می شود در کنار خرابه های لایپزیک شاهد برگزاری شب ایرانی دیگری بود که هواداران به راه می اندازند. یک پیروزی آنها را به عرش خواهد رساند.

آزمون های ورودی هدف دار
توجه ویژه
موسسه غیرانتفاعی هدف دار
به همه ی توانایی های دانش آموز
با آزمون جامع
شناخت توانایی های فردی
هدف دار
از ورود به دوره دبیرستان تا پیش دانشگاهی
رایگان
برای رزرو آزمون تماس بگیرید: ۸۸۷۴۳۷۳۰
تاریخ آزمون: ۸۵/۴/۲

آزمون های ورودی هدف دار
موسسه غیرانتفاعی هدف دار
کامل ترین
آزمون شناخت توانایی های فردی
هدف دار
از ورود به دوره دبیرستان تا پیش دانشگاهی
شامل: ● آزمون تعیین سطح آموزشی ● آزمون EQ ● آزمون IQ ● آزمون رغبت و علایق
رایگان
تاریخ آزمون: ۸۵/۴/۳
برای رزرو آزمون تماس بگیرید: ۸۸۷۴۳۷۳۰

مدرسه عالی فوتبال شماره ۱ (ظلی)
با ده سال سابقه درخشان
مدیر و مدرس فرامرز ظلی بازیکن اسبق تیم های ملی - استقلال - پاس و مربی درجه A فیفا
کادر فنی: هشت نفر مربیان ABC آسیا
کادر پزشکی: طب، تغذیه، بدنسازی، روان شناسی، بیمه
سنین ۶ الی ۱۶ سال
معرفی چهره های مستعد به جامعه فوتبال ایران
۸۸۷۳۵۷۴۶-۸۸۵۷۱۴۳۲
۰۹۱۲-۱۷۲۶۳۲۴

مدرسه تنیس استقلال
● دختران و پسران ● روزهای زوج یا فرد صبحها
● با سرویس یا بدون سرویس
● آموزش یکماهه ۱۲ جلسه ۵۰۰۰۰۰ ریال
● آموزش دوماهه ۲۴ جلسه ۹۰۰۰۰۰ ریال
هنگام ثبت نام یک عدد تی شرت خارجی و کارت تخفیف خرید راکت تنیس دریافت نمایید.
ثبت نام باشگاه تنیس استقلال: تقاطع میرداماد، ولیعصر شمال پمپ بنزین یا فروشگاه لوازم تنیس شمال شهر
جهت اطلاعات بیشتر با تلفنهای:
۸۸۷۷۰۲۱۶ - ۲۲۰۲۴۳۵۷ - ۲۲۰۲۴۳۵۸